

In the previous אד we learned a מחלוקת in the משנה whether one can rely on an עירוב that is locked in a closet and the key is lost, and we had one explanation.

This daf has two more suggestions of the issue that they are debating:

עסקינן של עץ עסקינן הכא במגדל של עץ עסקינן – רבה ורב יוסף אמרי תרוייהו – Rabbah and Rav Yosef explain the מחלוקת as follows.

The תנא קמא holds the wooden closet is considered a - כלי - and - אין בנין בכלים ואין סתירה בכלים

There is no איסור to break open כלים. Therefore, the עירוב is accessible.

ר' אליעזר holds the wooden כלי is considered an אהל which may not be destroyed on שבת, because it is סתירה. Therefore, the עירוב is inaccessible and invalid.

הרוייהו אביי ורבא דאמרי תרוייהו - The second explanation of the מחלוקת in our משנה is that the עירוב is tied shut with a rope that needs to be cut with a knife.

The תנא קמא holds that כלים such as knives are not מוקצה, so the עירוב is accessible.

ר' אליעזר holds like רבי נחמיה that even regular בלים like spoons, clothing and knives are מוקצה when not being used for their primary use, so the עירוב is not accessible.

משנה the זאגט -

If the עירוב becomes ruined - Halachically or physically - in one of the following ways:

--- נתגלגל חוץ לתחום - The עירוב rolled outside of the תחום.

The Gemara explains that it rolled at least four אמות beyond the מקום שביתה. Otherwise, the person's מקום שביתה is considered to be the entire ד' אמות around his עירוב.

--- עירוב A pile of rocks fell on the עליו גל.

The Gemara explains that according to רבי we must say that the Mishnah is speaking of a case where

בעי מרא וחצינא - he needs tools to access the בעי מרא וחצינא, which would be an איסור דאורייתא of digging. If the problem was only that the rocks are מירוב, it would be a valid, because all מותר are מותר during בין השמשות when the עירוב takes effect.

The Gemara points out that he case of נתגלגל חוץ לתחוץ נתגלגל חוץ לתחוץ teaches that even though a wind can just as easily blow it back inside the עירוב is still not valid. The case of נפל teaches that even though it is physically within the עירוב it is still not a valid עירוב.

--- עירוב got burned.

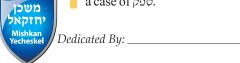
--- תרומה ונטמאת - The עירוב was תרומה, and it became .

The Gemara points out that the משנה discusses a burnt עירוב to highlight that even though the עירוב does not exist anymore לס ספק would still say we can rely on it when we have a ספק of when it got destroyed. The משנה discusses an עירוב הוא לי עירוב עירוב לי משנה עירוב לי מאיר to highlight that even though the עירוב is physically intact, ר' מאיר still holds that we have to be strict in a case of ספק.

The Mishnah rules as follows: מבעוד יום אינו עירוב

If one of these things happened Friday afternoon while it's certainly daylight the עירוב is not valid, because he did not have an existing or usable עירוב at the onset of שבת, when it's supposed to take effect.

- משחשיכה הרי זה עירוב

If it happened when it was certainly night time it is a valid עירוב, because it already took effect.

- אם ספק

If we are not sure whether it was destroyed before or after טבת began, there is a מחלוקת:

- רבי מאיר ורבי יהודה אומרים הרי זה חמר גמל

He is like a person leading a donkey from behind it, and a camel in front of it - while he's stuck in the middle.

So too, in this case, he must be strict in both directions. He cannot go more than 2000 אכוות away from his city, and not more than 2000 עירוב. (see drawing in artscroll and discuss)

- רבי יוסי ורבי שמעון אומרים ספק עירוב כשר

A ספק עירוב is כשר.

The Mishnah concludes with;

אמר רבי יוסי, אבטולמוס העיד משום חמשה זקנים על ספק עירוב שכשר.

5 The גמרא asks; וסבר רבי מאיר ספיקא לחומרא – Does מחמיר really hold that we are ספק in a case of ספק צעירוב!

The אמאר cites a משנה in מקואות where the אמא תנא תנא, who is 'ח ספק משנה, holds that when a person who was אטט has a ספק שמא holds that when a person who was valid, it depends; If he was אטמאה דאורייתא שומאה אורייתא אומאה אורייתא לחומרא שניקא. שניקא דאורייתא לחומרא שניקא אומאה אומאה דרבנן שמא שניקא אומאה אומאה קלה בעמא שניקא דרבנן לקולא because טפיקא דרבנן לקולא שניקא. אומאה דרבנן לקולא שניקא דרבנן לקולא שניקא שניקא בעמא שניקא דרבנן לקולא שניקא שניקא דרבנן לקולא שניקא שניקא דרבנן לקולא שניקא שניקא דרבנן לקולא שניקא דרבנו לקולא שניקא שניקא דרבנו לקולא שניקא שניקא שניקא שניקא דרבנו לקולא שניקא דרבנו לקולא שניקא שניק

The גמרא asks; וסבר רבי מאיר ספיקא לחומרא –

> Does ר' מאיר really hold that we are מחמיר in a case of ספק צעירוב!

The גמרא answers:

- קסבר ר' מאיר תחומין דאורייתא

ר' מאיר indeed holds that החום שבת is דאורייתא.

The גמרא questions this because ר' מאיר says that when measuring a תחום,

מקדרין בהרים - we can view mountains as if they are drilled straight through - a unique way of measuring described in detail on דף נ"ח.

This lenient method of measuring is use only for a דרבנן. We do not use מקדרין בהרים for measurements that are relevant for a דאורייחא?

The אמרא answers הא דרביה – ר' מאיר himself holds that אמרא and he would not allow מקדרין בהרים. When he said that מקדרין בהרים he was quoting the opinion of his Rebbeim.

ר ורמי דאורייתא אדאורייתא לרבי מאיר – how can we say that רבי מאיר is always strict in cases of doubt that involve איסורים is always strict in cases of doubt that involve איסורים דאורייתא זיארייתא איז איסורים ואיז האורייתא וועם המים אול is case of a ספק whether somebody was dead when you touched him, which is clearly a אורייתא issue, you are יטהור זיאר gives two answers:

First, הכא בשתי כיתי עדים עסקינן אחת אומרת מבעוד יום נטמאה ואחת הכא בשתי בשתי כיתי עדים עסקינן אחת אומרת מבעוד -

The case of ספק שומאה שפק 'ז is lenient, is a case where the person who touched the body had a חזקת טהרה that we can rely on.

The case of שפק עירוב where איי was strict, was a case where we had conflicting testimony of witnesses about when the עירוב got ruined. חזקה is not considered when it conflicts with testimony of two עדים.

